

Prejudiciālais jautājums

Vai, ņemot vērā Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem ⁽¹⁾ 3. panta 1. punktu un tās mērķus, nosakot pēc Plato skalas nodokļa bāzi alum ar garšu jāņem par pamatu faktiskais ekstrakta atlikums galaproduktā, ņemot vērā ekstraktu no aromatizētājiem, kas pievienoti pēc rūgšanas beigām, vai arī ekstrakts no pievienotajām vielām netiek ņemts vērā?

⁽¹⁾ OV L 316, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. februārī iesniedza Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Polija) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś/DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

(Lieta C-66/17)

(2017/C 161/10)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Pamatlietas puses

Prasītāji: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Atbildētāja: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem ⁽¹⁾, 4. panta 1. punkts saistībā ar šīs regulas 7. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka par lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, kurš ir ietverts spriedumā par tiesību atzīšanu, var izdot Eiropas izpildes rīkojuma apstiprinājumu?

⁽¹⁾ OV L 143, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. februārī iesniedza Curtea de Apel Suceava (Rumānija) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Lieta C-81/17)

(2017/C 161/11)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Suceava

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Zabrus Siret SRL

Atbildētāja apelācijas instancē: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvai 2006/112/EK ⁽¹⁾, kā arī nodokļu neitralitātes un samērīguma principiem tādos apstākļos kā pamatlietā ir pretrunā tāda administratīvā prakse un/vai valsts tiesiskā regulējuma noteikumu interpretācija, ar kuru tiek liegts pārbaudīt un piešķirt PVN atmaksas tiesības, kas izriet no korekcijām par darījumiem, kuri veikti laikposmā pirms pārbaudei pakļautā laikposma un par kuru ir veikta nodokļu pārbaude, kuras rezultātā nodokļu administrēšanas iestādes nav konstatējušas tādas anomālijas, lai būtu jāgroza PVN nodokļa bāze, kaut arī minētos noteikumus interpretē tādējādi, ka nodokļu administrēšanas iestādes, pamatojoties uz papildu datiem un informāciju, kas iegūti vēlāk sadarbībā starp [nodokļu] iestādēm un valsts iestādēm, var veikt tāda laikposma pārskatīšanu, par kuru agrāk jau ir veikta nodokļu pārbaude?
- 2) Vai Direktīva 2006/112/EK, kā arī nodokļu neitralitātes un samērīguma principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem tādos apstākļos kā pamatlietā ir pretrunā valsts regulējums ar normatīva akta raksturu, kas liedz iespēju koriģēt faktu kļūdas PVN deklarācijās par taksācijas laikposmiem, par kuriem jau ir veiktas nodokļu pārbaudes, izņemot gadījumu, kad korekciju veic, pamatojoties uz iepriekšējā pārbaudē nodokļu pārbaudes iestādes pieņemtu lēmumu par pasākumu veikšanu?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-112/13 Mondelez UK Holdings & Services Ltd/EUIPO 2017. gada 22. februārī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-95/17)

(2017/C 161/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Pārējie lietas dalībnieki: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, iepriekš – Cadbury Holdings Ltd; Société des produits Nestlé SA

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- piespriest Mondelez UK Holdings & Services Ltd atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. panta pirmā teikuma pārkāpums

Vispārējās tiesas spriedums ir balstīts uz pretrunīgu pamatojumu, atbilstoši kuram ir pieļaujams iesniegt pierādījumus par visām attiecīgajām dalībvalstīm kopumā, no vienas puses un ir nepieciešams, lai atšķirtspējas iegūšana būtu konstatēta katrā dalībvalstī atsevišķi, no otras puses (skat. pārsūdzētā sprieduma 139. punktu).

Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 7. panta 3. punkta un 52. panta 2. punkta pārkāpums

Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojusi Eiropas Savienības tiesas 2012. gada 24. maija sprieduma lietā C-98/11P *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/ITSB* (Šokolādes zaķa ar sarkanu lenti forma) (turpmāk tekstā – “*Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* spriedums”; ECLI:EU:C:2012:307) 62. un 63. punktā izklāstītās norādes, atbilstoši kurām atšķirtspējas iegūšana ir jāpierāda katrā dalībvalstī atsevišķi.

Vispārējai tiesai esot bijis jāpārbauda, vai pierādījumi, kurus iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks, apliecina atšķirtspējas iegūšanu visā Eiropas Savienībā neatkarīgi no valstu robežām.